

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Спп 10/2022
09.05.2023. године
Београд

ВИШИ СУД У УЖИЦУ

УЖИЦЕ

ВЕЗА: Су VIII 137/22

Извод из записника са II седнице Грађанског одељења Врховног касационог суда одржане 09.05.2023. године.

ОДЛУКА

ОДБИЈА СЕ захтев Вишег суда у Ужицу за решавање спорног правног питања.

Образложење

Виши суд у Ужицу је на основу чланова 180. и 181. ЗПП покренуо поступак за решавање спорног правног питања - стварне надлежности суда у спору за накнаду материјалне штете коју запослени учини на раду.

Поступак за решавање спорног правног питања покренут је у предмету тог суда П 98/22 који је достављен уз захтев СУ-VIII-137-22 од 12.09.2022. године.

Парнични поступак у означеном предмету покренут је тужбом фабрике сточне хране „Јабука“ доо из Панчева поднете Вишем суду у Ужицу. Предмет спора је накнада материјалне штете коју је запослени - тужени проузроковао тужиоцу на раду, у укупном износу од 25.159.441,10 динара. Решењем П 73/22 од 07.06.2022. године, донетим применом одредбе члана 22. став 3. Закона о уређењу судова, Виши суд у Ужицу се огласио стварно ненадлежним за поступање у тој правној ствари и по правноснажности решења предмет је уступио Основном суду у Пожеги, као стварно и месно надлежном суду.

Основни суд у Пожеги није прихватио стварну надлежност и предмет је у складу са чланом 21. став 1. ЗПП доставио Апелационом суду у Крагујевцу, ради решавања сукоба надлежности. По становишту тог суда, за суђење у овом спору стварно је надлежан Виши суд у Ужицу на основу члана 23. став 1. тачка 7. Закона о уређењу судова.

Решавајући настали сукоб надлежности, Апелациони суд у Крагујевцу је решењем Р 28/22 од 16.08.2022. године одредио Виши суд у Ужицу као стварно надлежни суд за суђење у овом спору. По становишту тог суда, заснованом на одредби члана 23. став 1. тачка 7. Закона о уређењу судова, означени Виши суд је стварно надлежан за суђење јер је вредност предмета спора у време подношења тужбе виша од динарске противвредности од 40.000 евра која је меродавна за дозвољеност ревизије у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Виши суд у Ужицу је у захтеву дао и сопствено тумачење спорног правног питања, наводећи да је решење Апелационог суда у Крагујевцу погрешно.

Седница Грађанског одељења Врховног касационог суда одржана 09.05.2023. године, на основу члана 183. став 2. Закона о парничном поступку, одбила је захтев за решавање спорног правног питања, налазећи да нису испуњени услови за покретање поступка решавања спорног правног питања.

Наиме, према одредби члана 180. став 1. ЗПП, ако у поступку пред првостепеним судом у већем броју предмета постоји потреба да се заузме став о спорном правном питању које је од значаја за одлучивање о предмету поступка пред првостепеним судовима, првостепени суд ће по службеној дужности или на предлог странке, захтевом да покрене поступак пред Врховним касационим судом ради решавања спорног правног питања.

Из садржине наведене одредбе произилази да су услови за покретање поступка решавања спорног правног питања да такво питање постоји у већем броју предмета и да је оно од значаја за одлучивање о предмету поступка (у меритуму). У овом случају ти услови нису остварени јер се поднетим захтевом тражи решавање спорног правног питања које није од значаја за мериторну одлуку о тужбеном захтеву у већем броју предмета, већ за стварну надлежност судова.

Међутим, због значаја питања за судску праксу, на истој седници усвојен је следећи:

З А К Љ У Ч А К

Основни суд је стварно надлежан за суђење у спору за накнаду штете коју запослени проузрокује послодавцу на раду, без обзира на вредност предмета спора.

После верификације закључак (са образложењем) биће објављен на сајту и у Билтену.

**Председник Грађанског одељења
судија Звездана Лутовац**